

Тія букви се дѣлятъ на : 1) гласны и 2) безгласны. Гласни-тѣ сж 6, а именно : **а, е, і, о, и** и **у**.—Тѣ се називаватъ за това гласны, защото сами, и безъ помощь-тж на нѣкоя друга буква, можтъ да се произнесжтъ; и—да составятъ единъ звукъ, единъ гласъ.

Безгласни-тѣ сж всички-тѣ други 19, а именно : **в, с, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z**.

Тѣ се називаватъ за това безгласни, защото сами, и безъ помощь-тж на една гласна буква, не можтъ да се произнесжтъ; и—да составятъ единъ звукъ, единъ гласъ.

Забѣлка. 1) За да се произнесе впрочемъ една крайна безгласна буква, стави се едно нѣмое е на края на слово-то, или на слогъ-тъ, кое-то съотвѣтствува на бжлгарски-тѣ крайни букви **ъ** и **ь**.

Звучно-то произносянѣ на една гласна буква промѣнува се ёще и чрезъ гласоударенія-та, кои-то сж въ Френскій языкъ три, а именно : 1) удареніе остро accent aigu ('); 2) удареніе тежко accent grave (˘), и 3) удареніе сложно accent circonflexe (^). Тія ударенія се ставятъ само надъ гласны-тѣ буквы и разновидно ѓмъ промѣнуватъ пжрвобытно-то звучно произношеніе.—Освѣнъ туй, въ Френскій языкъ има ёще и знакъ (,) седиль називаемъ (cedille), кой-то се стави подъ рѣдъ-тѣ и подъ буква **с**, кога она стои предъ **а, о, и** и трѣба да се произнесе като бжлг. **с**, а не като **к**.